

Erkek Eşcinselliğinin Travmatik Temeli

Dr. Joseph Nicolosi tarafından kaleme alınmıştır.

Eşcinsel yönelimli erkekleri tedavi eden bir psikolog olarak, LGBT hareketinin dünyayı "gey" in insan kişiliğinin gözden geçirilmiş bir anlayışını gerektirdiğine ikna etmesini dehşetle izledim.

Psikoloji mesleği, bu değişim için çokça suçlanabilir. Bir zamanlar, normalliğin "tasarımına uygun olarak işleyen" olduğu genel olarak kabul edildi. İnsanlık doğal olarak ve temelde heteroseksüel olarak kabul edildiği için "gey kişi" diye bir şey yoktu. 30 yılı aşkın klinik pratiğimde, bu orijinal antropolojik anlayışın gerçeğini gördüm.

Benim görüşüme göre eşcinsellik, öncelikle cinsiyet travmasının bir belirtisidir. Bazı insanlar, onları bu tür bir travmaya karşı özellikle savunmasız kılan biyolojik koşullarla (doğum öncesi hormonal etkiler, doğuştan duygusal duyarlılık) doğmuş olsalar da, erkek eşcinsel durumunu ayıran şey, **normal erkeksi özdeşleşme sürecinde bir kesinti olmasıdır.**

Eşcinsel davranış, erkek çocuğunun iddia edemediği doğuştan erkekliğine yabancılaştıran, aslına dayanan yarayı "**onarmak**" için semptomatik bir girişimdir. Bu onu, bozulmamış cinsiyet kimliği gelişiminden ve doğal olarak ortaya çıkan heteroseksüellikten ayırır.

Çoğu zaman eşcinsellikte temel çatışma şudur: erkek çocuk - genellikle hassas, ortalamada duygusal yaralanmaya yatkın olan bir çocuk - aynı cinsten ebeveynin sevgisini kazanmak ve onun tarafından kabul edilmeyi ister, ancak ebeveyn o çocuğa karşı hayal kırıklığı ve öfke hisseder çünkü bu çocuğuyla deneyimlediği tepkisizliktir veya o ebeveyne karşı kötü davranan bir çocuktur (unutmayın ki bu çocuğun kardeşleri aynı ebeveyn ile farklı deneyimleri olabilir).

Eşcinsel aktivite, bu aşk-nefret ilişkisinin erotik canlandırması olacaktır. Tüm "sapkınlıklar" da olduğu gibi - ve ben bu terimi kabalık olarak değil, eşcinsel gelişimin biyolojik olarak uygun erotik bağlanma nesnesini "saptırması" veya "kişiyi uzaklaştırması" anlamında kullanıyorum - eşcinsel erotizm **düşmanlığın içsel boyutunu** içerir.

Bu nedenle, eşcinsellik doğası gereği **çatışmaya** dayanır: kişinin doğal cinsiyetini kabul etmesi konusundaki çatışma, ebeveyn-çocuk ilişkisindeki çatışma ve genellikle aynı cinsiyetten olan akranlar tarafından dışlanma ile ilgili çatışma. Bu, eşcinsel ilişkilerine bulaşan egemenlik-teslimiyet konularının ortaya çıkışını göreceğimiz anlamına gelir.

Eşcinsel eğilimli erkek için cinsellik, başka bir erkeği dahil etme, "alma" ve "yönetme" girişimidir. Sembolik bir "mülkiyet" işlevi gören öteki şahıs, sevgi dolu olmaktansa, daha fazla agresif bir kişiliğe sahiptir. Bir müşterim korku uyandıran erkekleri cinselleştirmesini "orgazmın zaferi" olarak tanımlardı. Bir diğeri ise, bu tür erkekleri "orgazmik ağrı kesici" olarak tarif ederdi.

Eşcinsel gelişimin travma modelinde bazı istisnalar vardır. Kliniğimizde, çoğunlukla ergen müşterilerimizde ve bazı olgunlaşmamış yetişkinlerde görülen, karşılıklı, şefkatli bir bağlanma ile karakterize edilen başka bir eşcinsellik biçimine rastladık. Bu tür eşcinsel çekicilikte, düşmanca bağımlı özellikler yoktur, bunun yerine romantik bir ergen niteliği vardır - cinsel bir tezahürü olan bir **hayranlık ve takıntı**. Bu tür ilişkiler aylarca veya yıllarca sürebilir ve sonra terk edilir. Bu çekim aşaması **geçicidir ve asla devam ettirilemez**.

Yine de **genel kural** geçerlidir: Bir çocuk, cinsiyeti etkileyen belirli bir şekilde travma geçirirse, eşcinsel olur ve bir çocuğu bu şekilde travmatize etmezseniz, heteroseksüel gelişimin doğal süreci ortaya çıkacaktır.

Birçok eşcinsel erkek, çocuklukları sırasında aynı cinsiyetten birinin cinsel istismarını bildirir. Cinsel sarkıntılık tacizdir, çünkü aşk kılığında gizlenmiştir. İşte bir müşterinin kendisini taciz eden yaşça büyük bir gencin açıklaması:

"Tek istediğim sevgi ve ilgiydi ve bu beklentilerim cinsellikle karışmıştı. Diğer erkeklerle gerçekten hiç cinsel ilgim olmadığı bir zamanda oldu bunlar... Onun [tacizcinin] havalı olduğunu düşündüm. Bana hiçbir zaman ilgi göstermedi, ta ki benimle olmak istediği zamana kadar. cinsel ilişkiye girdiğimiz zaman özel ve yoğun bir heyecan hissettim...ikimizin arasında olan bir sırdu bu. Başka arkadaşım yoktu ve babamla olan kötü ilişkim bana hiç yardımcı olmadı. Arkadaşlık arıyordum... [ama] hatıranın yoğunluğu... Bundan nefret ediyorum! Bütün bunlar sadece iğrenç, rahatsız edici.... Hemcinslerime ilgi duymamın temel nedeni bu."

Bu müşteri şu çağrışımı yapmıştı: "İyi almak için – yani 'sevgi' ve 'ilgi' yi elde edebilmem için, kendimi utanç verici ve kötü olarak kabul etmeliyim, yani 'korkutucu', 'yasak', 'kirli' ve 'iğrenç' faaliyetlerde bulunmalıyım".

Terapide, bu danışan istenmeyen bir homo-uyarılma anında vücudundaki duygularla ilgilenirken, homoseksüel bir duygu hissetmeden önce, her zaman başka bir adam tarafından utandırılmış olma duygusunu deneyimleyeceğini keşfetti. Çocukluğundaki tacizin yeniden canlandırılmasında, "utanç verici benlik" onun eşcinsel olarak uyarılmasının gerekli bir önkoşulu olduğunu kanıtladı.

Bu müşterinin geçmişteki taciziyle bugünkü eşcinsel canlandırması arasındaki ilişki, **bir**

tekrarlama zorunluluğunun bir örneğidir. Sevgiyi ve kabulü bulma arayışında, bilinçsizce nihai zaferi kazanmaya ve temel yaralanmasını gidermeye çalıştığı kendi kendini yenilgiye uğratan ve kendini cezalandıran bir davranışı tekrarlamakla karışır. Tekrarlama zorunluluğu üç unsur içerir:

- (1) kendi kendine hakim olma girişimi,
- (2) bir tür kendini cezalandırma,
- (3) temelde yatan çatışmadan kaçınma.

Bu tür erkekler için, aynı cinsiyetten erotizm yoluyla doyum arayışı, onların erkeksi öz-iddialarının kaçınılmaz olarak başarısız olacağına ve aşağılanmayla sonuçlanacağına dair korkulu beklenti tarafından teşvik edilir. Geçmişteki diğer tüm olayların aksine, "*Bu sefer nihayet istediğimi elde edeceğim; bu adamla kendim için erkeksi bir güç bulacağım "ve" bu sefer, dırdırcı iç boşluk hissi sonunda yok olacak.*" umuduyla bu davranışları tekrar sergiliyorlar. Bunun yerine, **bir kişiye daha onu reddetme, onu utandırma ve kendisini değersiz hissettirme gücü vermiş oluyor aslında.** Utanç yaratan senaryo defalarca oynandığında, bu sadece onun gerçekten umutsuz bir kurban ve nihayetinde aşkı ve sevgiyi hakemediğine dair inancını pekiştiriyor.

Eşcinsel erkekler genellikle, ham bir korku unsuru ile artan bir "**adrenalin şoku**" arzuladıklarını bildirirler. Parklar, umumi tuvaletler ve kamyon durakları gibi yerlerde eyleme geçmenin heyecanından zevk alan ve zihinlerinde erotikleştirilmiş bir teşhir edilme ve yakalanma korkusuyla yönlendirilen bir halka açık seks alt kültürü mevcuttur.

Sodomi eyleminin kendisi özünde mazoşisttir. Vücut tasarımımızın bir ihlali olarak anal ilişki, sağlıksız ve anatomik olarak tahrip edicidir, rektum dokularına zarar verir ve rektal dokular kırılgan ve gözenekli olduğu için hastalık bulaştırır ve yayar. Psikolojik olarak, bu eylem bir erkeğin haysiyetini ve erkekliğini aşağılar ve küçük düşürür.

Takıntılı cinsel eylem - yüksek draması ve tatmin vaadiyle - otantik bağlanma kazanma yönündeki altta yatan daha derin, daha sağlıklı dürtüyü gizler.

Eşcinsel erkek dünyasının disfonksiyonu inkar edilemez. Bilimsel araştırmalar bize aşağıdaki üzücü karşılaştırmalarla kanıt sunuyor:

Cinsel takıntı, eşcinsel erkekler arasında altı kat daha fazladır.

Eşcinsel erkekler, heteroseksüel erkeklerden üç kat daha fazla partnerler arası *şiddete* başvururlar.

Eşcinsel erkekler, heteroseksüel erkeklerden çok daha yüksek oranlarda *sadist uygulamalara*

başvururlar.

Eşcinsel erkekler arasında *duygudurum bozuklukları* ve *anksiyete bozuklukları* görülme sıklığı neredeyse üç kat daha fazladır.

Panik atak, heteroseksüel erkeklerden dört kat daha fazladır.

Bipolar bozukluk, heteroseksüel erkeklerden beş kat daha fazladır.

Davranış bozukluğu, heteroseksüel erkeklerden neredeyse dört kat daha fazladır (3.8).

Agorafobi (halka açık yerlerde olma korkusu) heteroseksüel erkeklerden altı buçuk kat daha fazladır.

Obsesif-Kompulsif Bozukluk, heteroseksüel erkeklerden yedi kat daha fazladır (7.18).

Kasıtlı Kendine Zarar Verme, (intihar eğilimi) heteroseksüel erkeklerden iki kattan (2.58) on kata kadar (10.23) fazladır.

Nikotin bağımlılığı heteroseksüel erkeklerden beş kat daha fazladır

Alkol bağımlılığı, heteroseksüel erkeklerden üç kat daha fazladır

Diğer uyuşturucu bağımlılığı heteroseksüel erkeklerden dört kat daha fazladır.

Gelişigüzellik [rastgele cinsel ilişki], McWhirter ve Mattison'un klasik araştırmasında, *The Male Couple* (1984) adlı kitaplarında inceledikleri 165 ilişkiden tek bir çiftin bile beş yıldan fazla sadakatini koruyamadığını bildiren iki gey erkek tarafından iyi bir şekilde gösterilmiştir. Bizzat eşcinsel bir çift olan yazarlar, dış ilişkilerin sadece ilişkinin dayanıklılığına zarar vermekle kalmayıp, aslında ilişkinin hayatta kalması için gerekli olduğunu keşfettilerinde şaşırdılar. Yazarlar şu sonuca varıyorlar: "*On yılı geride bırakan çiftleri bağlayan en önemli faktör, hissettikleri sahiplenme eksikliğidir*" (s. 256).

Homoerotik faaliyetteki aşk-nefret boyutunu tanımlayarak, **eşcinsel erkeğin çocukluk travmasını çözme çabası** ile empati kurabiliriz. Bu bize, gey toplumsal kabulünde eşi görülmemiş kazanımlara rağmen gey toplumunda neden derin bir tatminsizliğin devam ettiğine dair bir anlayış penceresi sunuyor.

Eşcinselliğin, trajik olayların bir sonucu olan bir semptom [belirti] olmaktan başka, doğal dünyada hiçbir önemi yoktur. Aksi takdirde, **başka bir dünyaya ait, fantezi ve arzudan oluşan bir hayal**

ürünüdür. Ancak sosyal medya, Hollywood ve siyasi gücün (en son olarak Obama yönetimi) yardımıyla, insan kişiliğinin yeni bir tanımı icat edilmiştir. Bu dilsel aldatmaca, hayal gücünün bir figürünü yaratmıştır aslında: erotik bir yanılsama gerçekliği ele geçirmiştir. Klasik antropoloji tersine dönmüş ve yeni bir adam oluşturulmuştur. Bir kişi kendisini "gey" olarak etiketlediğinde, kendisini doğal alemin dışına çıkarır ve kendisini insan kaderine tam olarak katılmaktan diskalifiye etmiştir.

Bir erkeğin tohumu, babadan oğula ve torununa, ve torununun torunana, nesillerle olan bağıdır. DNA'sı aracılığıyla başka yaşamlarda yaşar. Kadının rahmine yerleştirildiğinde, onun tohumu insan hayatını üretir. Ancak eşcinsel seks eyleminde, sperm denilen hayatın tohumu yalnızca çürüme ve ölümle sonuçlanabilir.

Doğal cinsel birliktelikte insan ırkı korunur ve insan gelecek nesiller boyunca yaşar. Ancak bedensel tasarımı ihlal eden travmaya dayalı cinsel eylemde, onun üretken gücü ölüme ve yok oluşa neden olur. Ve böylece bedenin bilgeliği şu karşıtlığı sunar: yeni yaşam vs. **çürüme ve ölüm.**

Eşcinsel dünyasında bu kadar çok tatminsizlik görmemize şaşmamalı: sadece toplumun onaylamaması yüzünden ortaya çıkmamıştır bu tatminsizlik, fakat o dünyada yaşayan adam **bir gey kimliğinin yararsızlığını hissettiği içindir.** Bu, bir zamanlar doğal evlilikte çağlar boyunca birbirine bağlanan atalarının uzun çizgisinin sona erdiğini gösterecek bir temsildir.

Gerçek dünyada gey kimliğinin hiçbir anlamı yoktur. Sadece bir belirti olarak, bağlanma kaybının erotik bir telafisi olarak eşcinselliğin anlamı vardır.

Dr. Joseph Nicolosi tarafından kaleme alınmıştır

Dr. Joseph Nicolosi (1947 - 2017), *Thomas Aquinas Psikoloji Kliniğinin* kurucusu ve *Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapisi Derneği'nin* başkanıydı. Kitapları kısa süre önce Amazon tarafından yasaklandı, ancak josephnicolosi.com adresinde mevcut durumda.